

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 419

гр. София, 20.12.2021 г.

**СОФИЙСКИ ОКРЪЖЕН СЪД, I ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ**, в закрито заседание на двадесети декември през две хиляди
двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Дора Д. Михайлова

Членове: Росина Н. Дончева
Светослав Н. Николов

като разгледа докладваното от Росина Н. Дончева Въззивно частно
гражданско дело № 20211800500828 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 396, ал. 1, вр. чл. 274, ал. 1, т. 2
ГПК.

Образувано е по частна жалба от ИВ. Б. Б. от гр. С., чрез адв.
Х.Р. срещу определение № 191 от 17.11.2021 г., постановено по гр. д.
№ 856/2021 г. по описа на Районен съд – гр. С., с което е отхвърлена
молбата на ИВ. Б. Б. за допускане на обезпечение по предявените от
него срещу Р. ИВ. СТ. искове за заплащане на месечна издръжка в
размер на 250, 00 лева, считано от датата на подаване на молбата за
изменение на иска до настъпване на законно основание за нейното
изменение или прекратяване и за заплащане на сумата от 3000, 00
лева, представляваща издръжка за минал период от една година за
периода от 04.11.2020 г. до 04.11.2021 г., чрез налагане на заповед върху
трудовете възнаграждение на ответницата Р. ИВ. СТ..

Жалбоподателят излага съображения, че определението е
неправилно и незаконосъобразно. Заявява, че в исковата молба ясно е
изложил обстоятелствата, на които основата претенцията си за
заплащане на издръжка. Непосочването на работодателят и

длъжността, която заема ответницата, както и размера на трудовото ѝ възнаграждение не могат да обосноват отхвърляне на молбата за допускане на обезпечение. Тъй като не разполага с тази информация е помолил да бъде изискана справка от НАП за тези обстоятелства. Моли съда да отмени обжалваното определение като се постанови друго, с което молбата за допускане на обезпечение бъде уважена.

Съдът, след като се запозна с изложеното в частната жалба и представените по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

РС – гр. С. е сезиран с искова молба от ИВ. Б. Б. от гр. С. срещу Р. ИВ. СТ. от гр. С., с която е предявен иск по чл. 127, ал. 2 от СК. С допълнителна молба от 11.11.2021 г. ищецът претендира осъждане на ответницата да заплаща на детето Б. И. Б. месечна издръжка в размер на 250, 00 лева, ведно със законната лихва от момента на искането до окончателното заплащане на сумата и издръжка за минал период – от 04.11.2020 г. до 04.11.2021 г., в размер на 3000, 00 лева, ведно със законната лихва от момента на предявяване на искането до окончателното изплащане.

С молбата от 11.11.2021 г. е направено искане да бъде допуснато обезпечение на предявения иск, чрез налагане заповед върху трудовото възнаграждение на ответницата Р. ИВ. СТ..

С определение № 191/17.11.2021 г., предмет на настоящата проверка, искането е отхвърлено. За да остави без уважение направеното искане с правно основание чл. 389 от ГПК, в мотивите на обжалваното определение районният съд се е позовал на това, че исковата претенция не е конкретизирана и на следващо място не се сочи къде работи ответницата, на каква длъжност и какво възнаграждение получава.

Съдът, като взе предвид горното, намира, че частната жалба е допустима, а разгледана по същество е неоснователна, поради следните съображения:

Настоящата инстанция изцяло споделя направения от РС- С. краен извод. Съгласно разпоредбата на [чл. 392 ГПК](#), която предвижда изключение от общото правило, по искове за издръжка се допуска обезпечение и без да се спазват изискванията на [чл. 391 ГПК](#), като в този случай съдът може и служебно да вземе мерки за обезпечение на иска. По подадената молба не следва да се извършва преценка относно вероятната основателност на исковете. Съдът е длъжен да прецени допустимостта на исковете, както и адекватността на обезпечителната мярка.

В конкретния случай липсват представени доказателства дали ответницата Р.С. полага труд, каква длъжност заема и какъв е размера на трудовото ѝ възнаграждение. Въпреки това обаче, при евентуално уважаване на исковете, ищецът няма пречка да се удовлетвори от възнаграждението за труд, което получава ответницата, тъй като изрично в разпоредбата на [чл. 446, ал. 3 от ГПК](#) е посочено, че правилата на [чл. 446, ал. 1 от ГПК](#), за несеквестируемост при задължение за издръжка не се прилагат. Отделно от това дори длъжникът да не разполага с никакви доходи, изплащането на присъдена издръжка на ненавършили пълнолетие български граждани е гарантирано от държавата, съобразно Наредба за определяне на реда за изплащане от държавата на присъдена издръжка. В чл. 2, ал. 1 от посочената Наредба е регламентирано, че държавата изплаща присъдената на ненавършил пълнолетие български гражданин издръжка, когато по изпълнителното дело се установи, че длъжникът няма доходи и не притежава имущество, върху които да се насочи принудителното изпълнение. В този смисъл липсва и обезпечителна нужда.

Предвид тези съображения обжалваното определение следва да бъде потвърдено, а частната жалба оставена без уважение.

Воден от горното, Софийският окръжен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ частна жалба от ИВ. Б. Б. от гр. С., чрез адв. Х.Р. срещу определение № 191 от 17.11.2021 г., постановено по гр. д. № 856/2021 г. по описа на Районен съд – гр. С., като неоснователна.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____